

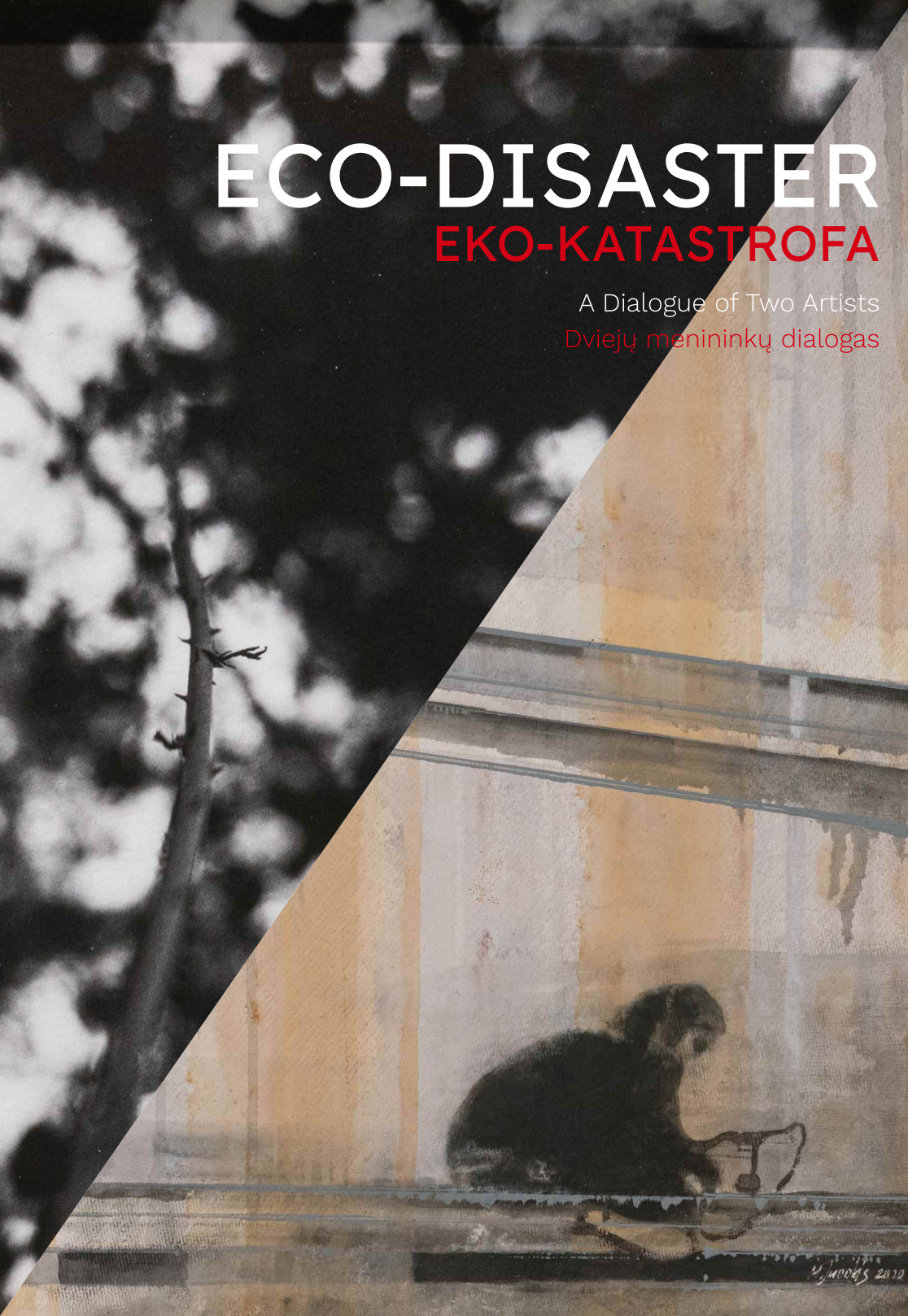
ECO-DISASTER

EKO-KATASTROFA

A Dialogue of Two Artists
Dviejų menininkų dialogas

CreArt
NETWORK OF CITIES FOR
ARTISTIC CREATION

DUAL EXHIBITION
2020 Kaunas

V. Woods 2012

CreArt– nuo 2012 metų vykdomas tarptautinis kultūrinio bendradarbiavimo projektas, jungiantis 12 Europos vidutinio dydžio miestų. Jo tikslas – suteikti menininkams galimybę pristatyti savo kūrybą Europoje, skatinti kūrybiškumą, bendradarbiavimą, meno mainus.

Projektas siekia įsteigti nuolatinę ir profesionalią mobilumo, mainų ir bendro darbo patirties tarp menininkų, grupių ir organizacijų, kultūros operatorių, švietimo institucijų ir plačiosios visuomenės sistemą, sukuriant meninės kūrybos tinklą tarp vidutinio dydžio miestų. (daugiau informacijos apie **CreArt** www.creat2-eu.org).

DUAL EXHIBITION Dviejų menininkų dialogas: **EKO-KATASTROFA**

Viešojoje erdvėje gausu diskusijų apie klimato kaitą ir jos sukeltus padarinius. Gana aršūs pasisakymai netyla medijose, politikų debatuose, socialinių aktyvistų sambūriuose ir net privačiuose žmonių pokalbiuose.

Šiuo atveju išsivysčiusios valstybės vienbalsiai pritaria aktyviems siekiams problemą spręsti ir bando diegti inovatyvias, gamtą tausojančias technologijas, riboti destruktivią žmogaus veiklą. Intelektualai gana senai signalizuoja apie kenkėjiškus vartotojų visuomenės įpročius, lemiančius ir spartinančius gamtos stichijas.

Ši paroda kviečia menininkus bei meno vartotojus būti neabejingais ir reaguoti į klimato kaitos reiškinį, jo padarinius, o taip pat ir į visuomenės reakcijas. Pasitelkę įvairias kūrybinės raiškos priemones menininkai išreiškia tiek savo individualią poziciją, tiek kritiškai reflektuoja bei tiria aplinkinių reakcijas.

Šia paroda siekiama atkreipti visuomenės dėmesį į tai, kad menas yra galingas ginklas; kūryba gali ženkliai prisidėti prie tikrovės pokyčių, atkreipti visuomenės dėmesį, solidarizuoti bendruomenes. Kūrėjai bendradarbiauja ir kuria socialiai atsakingą meną, kurio metu apmąstomos net dviejų sąvokų (ekologija ir katastrofa) prieštaringos reikšmės ir iš jų kylančios nebūtinai patogios, bet diskusijas provokuojančios asociacijos, o jų centre visada lieka klimato kaitos problematika.

Šioje parodoje eksponuojami dviejų menininkų kūriniai. Tai – Yanire Fernandez (Valladolidas, Ispanija) ir Mondaugas Juodis (Kaunas, Lietuva).

Parodos kuratorius: Prof. Dr. REMIGIJUS VENCKUS

CreArt is an international cultural collaboration project which is ongoing since 2012 and incorporates 12 European middle size cities. It's goal is to provide artists with an opportunity to introduce their works to the European audience. The project also aims to encourage creativity, cooperation and art exchange.

The project aims to establish a permanent and professional system of mobility, exchange and collaboration between artists, groups and organizations, cultural operators, educational institutions and the public, by creating an artistic creation network between mid-sized cities. (for more information on **CreArt**, www.creat2-eu.org).

DUAL EXHIBITION A Dialogue of Two Artists ECO-DISASTER

The public debate of climate change and its effects has been quite abundant lately. Rather fierce statements turn up continually in the media, political discussions, meetings of social activists and even private gatherings. Intellectuals have been signalling about the malicious habits of consumerist society that have great negative impact on natural elements. Developed countries agree unanimously upon an urgent necessity of active solutions of the problem, and try to apply innovative, nature-preserving technologies, limiting destructive human action.

This exhibition invites artistic reflection on the phenomenon of the climate change, its effects, its social reactions. Artists are encouraged to represent their individual positions, to critically reflect on and research into the reactions of their environment through various means of expression.

The exhibition tries to emphasize to the audience that art is a powerful instrument of communication; creation is able to contribute significantly to changes in the reality of life, to make society pay attention, to solidify communities. Creators are invited to co-operate and create socially responsible art that would reflect on the controversy of the two concepts (ecology and disaster), on their contradictory meanings and the arising associations – not necessarily convenient or comfortable, but discussion-provoking, yet always centering on the issues of nature.

The exhibition presents works of two artists – Yanire Fernández (Valladolid, Spain) and Mindaugas Juodis (Kaunas, Lithuania).

Curator: Prof. Ph. D. Remigijus Venckus

Yanire

Valladolid, Ispanija / Valladolid, Spain
Fotografija / Photography

Fotografijos ir skaitmeninio meno raišką pradėjo ugdyti studijuojant Valensijos mieste. Už produktyvią kūrybą menininkė yra pelniusi finansavimą, kuris leido jai aktyviai keliauti ir kurti Berlyne bei Salamankoje. Nuo 2015 iki 2019 m. Fernandez labiausiai kūrė grafinį dizainą Valensijoje, tačiau šio periodo pabaigoje ji grįžo į savo gimtąjį miestą Valladolidą, kur net ir dabar tobulina meninę raišką bei puoselėja anksčiau pradėtas temas.

Naujausi fotografijos kūriniai ženklina tikslų programinį meninės kalbos vystymą, kurio centre – kasdienio gyvenimo realizmas, aplinkos poetika. Subtilus kūrybos centras pradėjo formuotis dar anksčiau, kuriant autoportretus ir socialinius reportažus. Ilgainiui išryškėjo ir meninės kūrybos tikslas – ieškoti įtaigaus tikrovės atvaizdavimo galimybių, leidžiančių pabėgti nuo to kas sukuriama pasikliaunant vien tik tobula technika ir traktuojama kaip neva esanti teisinga tikrovė ir / arba jos atvaizdas.

Sistemiškai ir sąmoningai plėtojama Fernandez meninė programa lemia melancholiškų atvaizdų nuotaiką, sugestijuojančių vienatvės nuojautas ir apokaliptinės aplinkos įspūdį. Tokiu būdu ji skatinama žiūrovą manyti, kad nuotraukos gimsta kaip nomadiško klajojimo pasekmė.

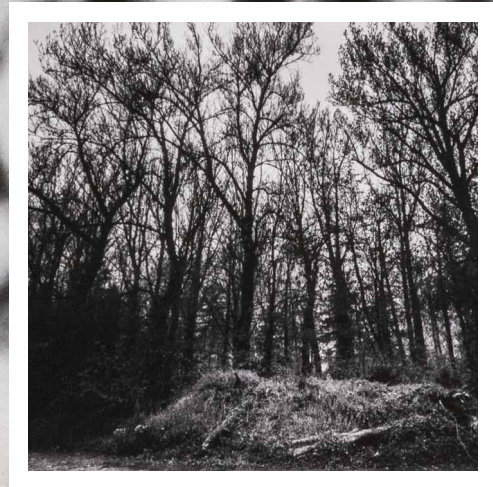
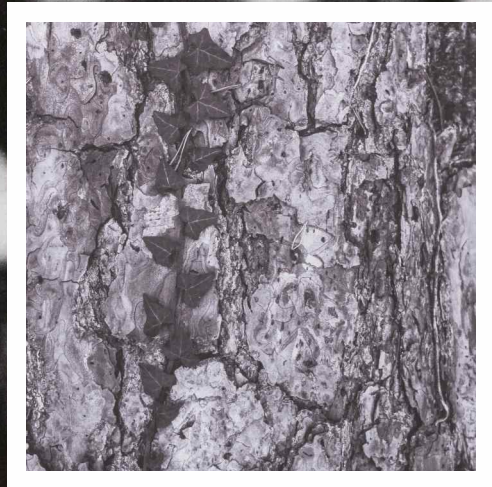
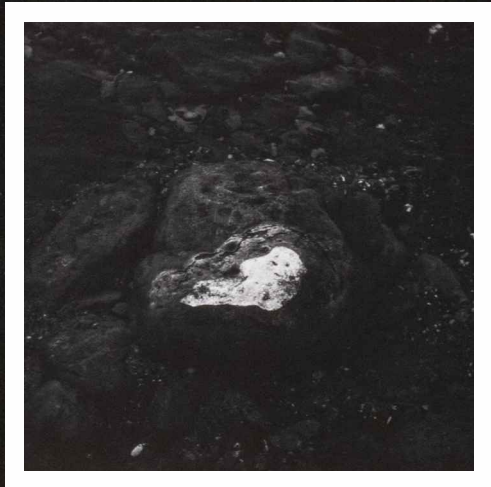
Kadangi nuotraukose tarsi įstringa tie vaizdai, su kuriais sutampa pačios autorės pasaulio pajauta, todėl žiūrovai yra nuoširdžiai kviečiami permąstyti aplinkos harmoniją, kur dalyvauja žmogus, jo kūriniai / tvariniai ir gamta... Nuotraukose pasaulis atsiveria esąs lyg tirpstanti substancija, kur viskas gali būti suvokiama gana intuityviai, lyg nauja iliuzija, nepaliesta realybė arba beribė visata ir jos kaita. Fernandez klausia mūsų nuomonės apie tai ar galima atgimti, pasaulį patirti kaip naują, nesuklastotą ir tyrą substanciją...

Yanire Fernandez began her acquaintance with photography and digital art while studying in Valencia. The artist has received financing as a reward for productive creation, which allowed her to travel actively and work in Berlin and Salamanca. From 2015 to 2019 the artist was most active in the creation of graphic design in Salamanca, but at the end of this period she returned to her native city of Valladolid, where she currently resides, working on her artistic expression and pursuing the themes she has begun earlier.

The newest photography of Fernandez marks a purposeful development of her artistic language, at the centre of which we see the realism of every day, the poetry of the environment. The development of this subtle creative focus had begun earlier, with the production of self-portraits and social reports. With time the aim of her artistic work became clear – looking for possibilities of effective representation of reality that would allow to escape from what is created by relying merely on perfect technique and treated like presumably true reality and/ or its image.

Systemic and conscious development of Fernandez's artistic program determines the mood of melancholic images, suggesting the impressions of loneliness and apocalyptic circumstances. In this way the viewer is encouraged to think of her photographs as results of nomadic wandering.

The photographs seem to register the images coincident with the author's worldview, sincerely inviting the viewers to re-consider the harmony of the environment in which human takes part on equal terms with his own creations and nature... The photographs open to us the world as a melting substance where everything may be perceived quite intuitively, like a new illusion, an untouched reality or infinite universe. Fernandez asks our opinion about whether we are able to regenerate, to experience the world as a new, unforged and pure substance...

Mindaugas

Kaunas, Lietuva / Kaunas, Lithuania
Tapyba / Painting

Yra aktyvus šiuolaikinės tapybos kūrėjas. Plėtodamas išskirtinį kūrybinį braižą menininkas yra surengęs nemažai parodų Vilniuje, Kaune, Šiauliuose, Klaipėdoje. Jo kūriniai taip pat eksponuoti Kipre ir Indijoje.

Specialiai šiai parodai kurdamas naują tapybos kolekciją Juodis tarsi iš naujo kelia pamatinį klausimą apie žmogaus prigimtį. Jis pastebi, kad ši prigimtis, kartu yra kvestionuojama ir ginama politikų balsais, atstovaujančiais išsivysčiusių šalių aljansą. Nors jau kelis dešimtmečius politikų balsai aidai apie būtinybę stabdyti gamtą niokojančią žmogaus veiklą, tačiau pokyčiai tebėra mažareikšmiai. Ir vis tik, ne tik kurdamas, bet ir plėtodamas diskusiją menininkas pastebi jog politikai vienu metu ne tik suaktualina problemą, bei ir nukreipia dėmesį nuo jos; t. y. destruktyvaus vartojimo gestas suaktyvėja tuo metu kai politinis balsas nukrypsta kitos, gana mažareikšmės, per daug lokalioms temoms link.

Taiigi, kurdamas Juodis bando išradingai apsvarstyti faktą, kad ekologija prasideda nuo pačio žmogaus individualios būties supratimo, nesuvaldintos politinės valios, tikrojo ir nuoširdaus bandymo suvokti savąjį aš ir savąją vietą po saule. Taiigi, destruktyvaus besaikio vartojimo užkratas gali būti neutralizuojamas tik skatinant visuomenės savimonę ir dialogą su savimi, ir apie savo elgesį.

Šioje parodoje menininkas mums bando dar kartą parodyti kad tapybos kalba yra vienas iš daugelio būdų leidžiančių ekologijos klausimą suaktualinti įtaigią, nepažodine ir konceptualia meno kalba. Tapyba gali ne tik plėtoti, bet ir stiprinti ekologijos diskursą, jį priartinti prie gana skirtingais interesais apsėstų asmenų.

Vis tik reikia pastebėti, kad menininko drobėse tarytum žaidžiama apokaliptinėmis nuojautomis, konstatuojamas tarsi yrantis, jau nebeegzistuojančio gyvenimo palikimas. Čia laikas ir erdvė ne tik nėra adekvati žiūrovo nuojautoms, bet ir sinchronizuojasi su „istorijos pabaigos sindromu“, kuris plito visą XX–ąjį amžių, o labiausiai amžiaus paskutinį dešimtmetį.

Juodis savo kūriniais mums byloja apie tai, kad ekologijos požūrių

būdami akli mes vis dar dalyvaujame tikrovės mirties puotoje. Mirties prisilietimą labiausiai suprantame tik tada, kai gliliai susimastome apie kasdienės tikrovės ekosistemą ir pradedame suvokti jog dabarties minutėje, sekundėje ir net milisekundėje harmoninga aplinka negrįžtamai dėvisi ir vis labiau dalyvauja jungtuvėse su mirtimi...

Is an active creator of contemporary painting with an exceptional creative style. He has organized many exhibitions in Vilnius, Kaunas, Šiauliai, Klaipėda, his works have been shown in Cyprus and India.

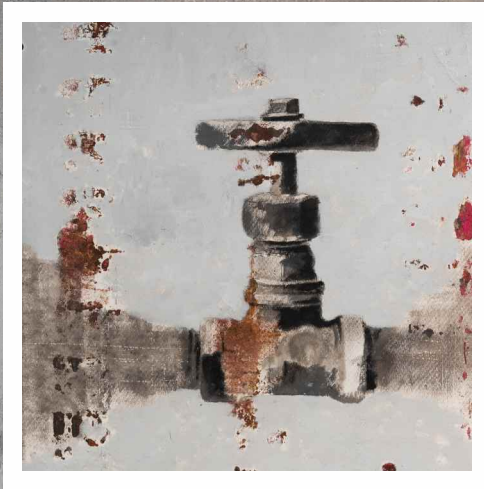
In the new collection made specifically for this exhibition Juodis raises again the fundamental theme of human nature. He observes that human nature is questioned and defended with voices of politicians who represent the alliance of developed countries. Though political utterances on the necessity to stop human activities that cause damage to nature have been around for decades, the changes are insignificant. Developing the discussion, however, the artist notes that politicians are not only actualizing the problem, but at the same time diverting attention from it. The gesture of destructive consumption becomes more active as soon as the political voice turns to other, smaller, more local issues.

In this way the creative work of Juodis tries to reflect on the fact that ecology begins with an individual human perception of existence, candid political will, genuine and sincere attempt to understand one's own self and its place under the sun. The infection of endless destructive consumption may be neutralized only through enhancement of society's self-awareness and personal dialogue with one's own self.

In this exhibition the artist tries to demonstrate once again that painting is one of the many ways to actualize the issue of ecology in the perceptive, figurative and conceptual language of art. Painting develops and strengthens the discourse of ecology, approaching it to people obsessed with various interests.

It needs to be noted, however, that the artist seems to be playing with apocalyptic presentiments, stating a disintegrating legacy of an already non-existent life. Here time and space are not adequate to the viewer's feelings but synchronized with 'the syndrome of the end of history', that was spreading during the whole of the 20th century, and especially during its last decade.

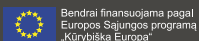
The works of Juodis tell us that turning a blind eye on ecology involves us into active participation in the feast of reality death. The touch of death is best understood whenever we reflect deeply on the ecosystem of daily reality and begin to understand that every minute, second and millisecond of today the harmonious environment is wearing off irretrievably and is increasingly present in the nuptials with death...

CreArt

NETWORK OF CITIES FOR
ARTISTIC CREATION

www.CreArt2-eu.org

Bendraj finansuojama pagal
Europos Sąjungos programą
„Kūrybiška Europa“

Artkomas
KAUKO KŪRBERNŲ INDUSTRIJŲ CENTRAS

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA

AVEIRO
Câmara Municipal

COMUNE DI GENOVA

Ayuntamiento de
Valladolid
Fundación Municipal de Cultura

LUBLIN 2017
700th
ANNIVERSARY
OF THE CITY

HRVATSKO
DРУSTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA

KATOWICE
dla odprawy

Lecce

Liverpool
City Council

Skopje

Rouen

CLERMONT
FERRAND

